

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/51/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 21 mai 2008

de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și al deținerii de arme

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 91/477/CEE ⁽³⁾ a instituit o măsură de însoțire pentru piața internă. Aceasta stabilește un echilibru între, pe de o parte, angajamentul de a asigura, într-o anumită măsură, libera circulație în cadrul Comunității a anumitor arme de foc și, pe de altă parte, necesitatea de a controla această libertate prin recurgerea la garanții de securitate adecvate acestui tip de produs.

(2) În conformitate cu Decizia 2001/748/CE a Consiliului din 16 octombrie 2001 privind semnarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului împotriva fabricării și a traficului ilicit cu arme de foc, cu piese, elemente și muniție pentru acestea, anexat la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale ⁽⁴⁾, la 16 ianuarie 2002 Comisia a semnat, în numele Comunității, protocolul respectiv (denumit în continuare „protocolul”).

(3) Aderarea Comunității la protocol implică modificarea anumitor dispoziții din Directiva 91/477/CEE. Într-adevăr, este important să se asigure aplicarea coerentă, eficientă și rapidă a angajamentelor internaționale care au implicații asupra directivei respective. În plus, este necesar să se profite de această modificare pentru a aduce îmbunătățiri directivei respective prin abordarea anumitor probleme, în special cele identificate în raportul Comisiei din 15 decembrie 2000 prezentat Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE.

(4) Rapoartele serviciilor de informații ale poliției evidențiază o creștere a utilizării în cadrul Comunității a armelor transformate. Prin urmare, este esențial să se asigure includerea unor astfel de arme transformabile în definiția „armei de foc” în înțelesul Directivei 91/477/CEE.

(5) Atunci când sunt importate din țările terțe, armele de foc, piesele și muniția pentru acestea intră sub incidența legislației comunitare și, prin urmare, a cerințelor din Directiva 91/477/CEE.

(6) Prin urmare, ar trebui să fie definite, în înțelesul Directivei 91/477/CEE, noțiunile de fabricație ilicită și trafic ilicit cu arme de foc, cu piese și cu muniție pentru acestea, precum și noțiunea de urmărire.

(7) Mai mult, protocolul instituie o obligație de marcare a armelor la data fabricării lor, precum și la data transferării lor din stocurile guvernamentale pentru uzul civil permanent, câtă vreme Directiva 91/477/CEE face trimitere numai în mod indirect la obligația de marcare. Pentru a facilita urmărirea armelor, se impune utilizarea unor coduri alfanumerice și să se includă în marcajul anul de fabricație al armei (dacă acesta nu este inclus în serie). Ar trebui să se recurgă, cât mai mult posibil, la Convenția din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibru mic, ca la o referință pentru sistemul de marcaj în întreaga Comunitate.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 83.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 29 noiembrie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 aprilie 2008.

⁽³⁾ JO L 256, 13.9.1991, p. 51, astfel cum a fost corectat prin JO L 54, 5.3.1993, p. 22.

⁽⁴⁾ JO L 280, 24.10.2001, p. 5.

- (8) În plus, chiar dacă în protocol se prevede că perioada de păstrare a registrelor cu informații despre arme trebuie extinsă la cel puțin zece ani, având în vedere pericolul pe care îl reprezintă armele de foc și durata mare de viață a acestora, se impune prelungirea perioadei de păstrare a informațiilor până la cel puțin 20 de ani, în vederea urmăririi adecvate a armelor de foc. De asemenea, se impune păstrarea de către statele membre a unui sistem computerizat de stocare a datelor, fie un sistem centralizat, fie unul descentralizat, care să garanteze accesul autorităților competente la sistemele de stocare a datelor în care sunt înregistrate informațiile necesare privind fiecare armă de foc. Accesul poliției, al autorităților judiciare și al altor autorități autorizate la informațiile conținute în sistemul computerizat de stocare a datelor trebuie să respecte articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
- (9) De asemenea, ar trebui să fie definite, în înțelesul Directivei 91/477/CEE, activitățile de intermediere menționate la articolul 15 din protocol.
- (10) În anumite cazuri grave, respectarea articolelor 5 și 6 din protocol impune aplicarea unor sancțiuni penale și confiscarea armelor.
- (11) Cu privire la dezactivarea armelor de foc, secțiunea III litera (a) din anexa I la Directiva 91/477/CEE face trimitere numai la legislația națională. Protocolul prevede principii generale mai explicite pentru dezactivarea armelor. Prin urmare, anexa I la Directiva 91/477/CEE ar trebui să fie adaptată.
- (12) Având în vedere caracterul special al activității armurierilor, se impune exercitarea de către statele membre a unui control strict asupra acestei activități, în special prin verificarea integrității profesionale și a competențelor armurierilor.
- (13) Achiziționarea de arme de foc de către persoane particulare prin mijloace de comunicare la distanță, de exemplu prin intermediul internetului, ar trebui să fie supusă, atunci când este autorizată, normelor prevăzute prin Directiva 91/477/CEE și, ca regulă generală, ar trebui să fie interzisă achiziționarea de arme de foc de către persoane condamnate pentru anumite infracțiuni grave printr-o hotărâre judecătorească definitivă.
- (14) Pașaportul european pentru arme de foc funcționează, în general, în mod satisfăcător și ar trebui să fie considerat principalul document de care au nevoie vânzătorii și sportivi de tir pentru a deține o armă de foc pe durata călătoriei într-un alt stat membru. Statele membre nu ar trebui să condiționeze acceptarea pașaportului european pentru arme de foc de plata vreunei redevențe sau taxe.
- (15) Pentru a facilita urmărirea armelor de foc și în vederea combaterii eficiente a fabricării ilicite și a traficului ilicit cu arme de foc, cu piese și cu muniție pentru acestea, se impune îmbunătățirea schimbului de informații între statele membre.
- (16) Prelucrarea informațiilor este reglementată de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾ și nu aduce atingere gradului de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal conform dispozițiilor legislației comunitare și naționale și, în special, nu afectează drepturile și obligațiile prevăzute în Directiva 95/46 CE.
- (17) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 91/477/CEE ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽²⁾.
- (18) Mai multe state membre au simplificat modul de clasificare a armelor de foc, trecând de la patru categorii la următoarele două: arme de foc interzise și arme de foc care necesită autorizație. Statele membre ar trebui să se alinieze acestei clasificări simplificate, cu toate că statele membre care utilizează un sistem de clasificare a armelor de foc în mai multe categorii pot, în conformitate cu principiul subsidiarității, să păstreze sistemul existent de clasificare.
- (19) Autorizațiile de achiziționare și deținere a armelor de foc ar trebui să implice, pe cât posibil, o singură procedură administrativă.
- (20) Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 91/477/CEE exclude, printre altele, din domeniul său de aplicare achiziționarea și deținerea, în conformitate cu legislația internă, de arme și muniții de către colecționarii și organismele care au ca obiect de interes aspecte de natură culturală și istorică ale armelor și care sunt recunoscute ca atare de statul membru pe teritoriul căruia sunt stabilite.
- (21) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare⁽³⁾, statele membre ar trebui să întocmească, în interes propriu și în interesul Comunității, tabele proprii care să ilustreze, pe cât posibil, corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.

(1) JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(2) JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

(3) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

(22) În consecință, Directiva 91/477/CEE ar trebui să fie modificată în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări la Directiva 91/477/CEE

Directiva 91/477/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În înțelesul prezentei directive, «armă de foc» înseamnă orice armă portabilă cu țevă care poate expulza, este concepută să expulzeze sau poate fi transformată să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, cu excepția cazului în care este exclusă pentru unul dintre motivele enumerate în secțiunea III din anexa I. Armele de foc sunt clasificate în secțiunea II din anexa I.

În înțelesul prezentei directive, se consideră că un obiect poate fi transformat pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă:

— are aspectul unei arme de foc; și

— ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este confecționată poate fi rapid transformată în acest scop.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) În înțelesul prezentei directive, «piesă» înseamnă orice element sau element de înlocuire special conceput pentru o armă de foc, care este esențial pentru funcționarea acesteia, inclusiv o țevă, un cadru sau un recuperator, manșonul mobil sau cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul și orice dispozitiv conceput sau adaptat pentru a reduce zgomotul provocat de tragerea unui foc de armă.

(1b) În înțelesul prezentei directive, «componentă esențială» înseamnă mecanismul de închidere, camera cartușului și/sau țeava armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau sunt concepute să se monteze.

(1c) În înțelesul prezentei directive, «muniție» înseamnă muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere,

pulbera, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru respectiv.

(1d) În înțelesul prezentei directive, «urmărire» înseamnă urmărirea sistematică a armelor de foc și, atunci când este posibil, a pieselor și a muniției pentru acestea, de la fabricant până la cumpărător, pentru a ajuta autoritățile competente ale statelor membre în procesul de detectare, investigare și analizare a fabricării ilicite și a traficului ilicit.

(1e) În înțelesul prezentei directive, «intermediar» înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu excepția armurierilor, a cărei activitate constă, integral sau parțial, în achiziționarea, comercializarea sau realizarea de transferuri de arme.”;

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În înțelesul prezentei directive, «armurier» înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate constă, integral sau parțial, în fabricarea, comerțul, schimbul, închirierea, repararea sau transformarea armelor de foc, a pieselor și a muniției pentru acestea.”;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(2a) În înțelesul prezentei directive, «fabricare ilicită» înseamnă fabricarea sau montarea de arme de foc, de piese sau de muniție pentru acestea:

(i) din orice componente esențiale traficate ilicit;

(ii) fără o autorizație eliberată în conformitate cu articolul 4 de către o autoritate competentă a statului membru în care are loc fabricarea sau asamblarea; sau

(iii) fără marcarea armelor de foc asamblate la data fabricării lor, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).

(2b) În înțelesul prezentei directive, «trafic ilicit» înseamnă achiziționarea, vânzarea, livrarea, mutarea sau transferul armelor de foc, al pieselor sau al muniției pentru acestea din sau prin teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru, dacă oricare dintre statele membre respective nu autorizează acest lucru în conformitate cu dispozițiile prezentei directive sau dacă armele de foc asamblate nu sunt marcate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).”;

(e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Un «pașaport european pentru arme de foc» se emite, la cerere, de către autoritățile unui stat membru unei persoane care devine în mod legal posesorul și utilizatorul unei arme de foc. Pașaportul este valabil pentru o perioadă maximă de cinci ani, care poate fi extinsă, și conține informațiile menționate în anexa II. Este un document netrasmisibil, pe care se înscriu arma sau armele de foc deținute și utilizate de către titularul permisului. Pașaportul trebuie să fie întotdeauna în posesia persoanei care utilizează arma de foc și orice schimbare a deținătorului sau a caracteristicilor armei de foc, precum și pierderea sau furtul acesteia sunt indicate în pașaport.”

2. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

(1) Statele membre se asigură că orice armă de foc sau piesă introdusă pe piață a fost marcată și înregistrată în conformitate cu prezenta directivă sau, în caz contrar, că aceasta a fost dezactivată.

(2) În scopul identificării și al urmăririi tuturor armelor de foc asamblate, la data fabricării fiecărei arme de foc, statele membre:

(a) fie solicită un marcaj unic, care să includă numele producătorului, țara sau locul fabricării, seria și anul de fabricație (dacă acesta nu face parte din numărul de serie). Acest lucru nu aduce atingere aplicării mărcii comerciale a producătorului. În acest sens, statele membre pot alege să aplice dispozițiile Convenției din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibru mic;

(b) fie păstrează orice marcaj alternativ unic și ușor de identificat, conținând un număr sau un cod alfanumeric, care să permită tuturor statelor să identifice rapid țara de fabricație.

Marcajul se aplică pe o componentă esențială a armei de foc, componentă a cărei distrugere ar face imposibilă utilizarea armei de foc.

Statele membre se asigură că fiecare pachet elementar de muniție completă este marcat astfel încât să indice numele fabricantului, numărul de identificare a lotului, calibrul și tipul de muniție. În acest sens, statele membre pot alege să aplice dispozițiile Convenției din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibru mic.

Mai mult, la data transferului armelor de foc din stocurile guvernamentale în uzul civil permanent, statele membre asigură marcajul unic corespunzător, care permite statelor identificarea țării care efectuează transferul.

(3) Statele membre se asigură că exercitarea activității de armurier pe teritoriul lor este condiționată de obținerea unei autorizații, acordate în urma cel puțin a unui control privind integritatea personală și profesională și competențele armurierului. Dacă este vorba despre o persoană juridică, controlul vizează persoana care conduce întreprinderea respectivă.

(4) Până la 31 decembrie 2014, statele membre asigură instituirea și funcționarea unui sistem computerizat de înregistrare a datelor, centralizat sau descentralizat, care garantează autorităților competente accesul la sistemele de stocare a datelor, în care se înregistrează fiecare armă de foc care intră sub incidența prezentei directive. Acest sistem de stocare înregistrează și păstrează pentru cel puțin 20 de ani tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de serie, precum și numele și adresa furnizorului și ale persoanei care achiziționează sau deține arma de foc.

Pe durata întregii perioade de activitate, armurierii trebuie să țină un registru în care trebuie să fie înscrise toate armele de foc aflate sub incidența prezentei directive și pe care le-au achiziționat sau pe care le-au furnizat, precum și caracteristicile care permit identificarea și urmărirea armelor de foc, în special tipul acestora, marca, modelul, calibrul și numărul de serie ale acestora și numele și adresa persoanelor care le-au furnizat și achiziționat. La încetarea activității, armurierul predă registrul autorității naționale responsabile de administrarea sistemului de înregistrare menționat la primul paragraf.

(5) Statele membre garantează că toate armele de foc pot fi, la orice moment, asociate cu posesorii lor. Cu toate acestea, în ceea ce privește armele de foc clasificate în categoria D, statele membre introduc, de la 28 iulie 2010, măsuri de urmărire a armelor de foc inclusiv, de la 31 decembrie 2014, măsuri care să permită identificarea la orice moment a posesorilor armelor de foc introduse pe piață după 28 iulie 2010.”

3. Se adaugă următoarele articole:

„Articolul 4a

Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele cărora li s-a acordat un permis sau, în ceea ce privește categoriile C sau D, care sunt în mod special autorizate să achiziționeze sau să dețină astfel de arme, în conformitate cu legislația națională.

Articolul 4b

Statele membre iau în considerare posibilitatea instituirii unui sistem de reglementare a activității intermediarilor. Un astfel de sistem ar putea include una sau mai multe măsuri, precum:

- (a) cerința înregistrării intermediarilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor;
- (b) cerința obținerii unui permis sau a unei autorizații pentru activitatea intermediarilor.”

4. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele care au un motiv întemeiat și care:

- (a) au împlinit cel puțin vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor de achiziționare (în afara cumpărării) și deținere de arme de foc în scopul practicării vânătorii sau a tirului sportiv, cu condiția ca, în acest caz, persoanele sub 18 ani să aibă permisiunea părinților, să se afile sub îndrumarea părinților sau sub îndrumarea unei persoane adulte care deține un permis pentru arme de foc sau pentru o armă de vânătoare valabil sau să practice aceste activități în cadrul unui centru de instruire care deține licență sau este autorizat în alt mod;
- (b) nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru propria persoană, pentru ordinea publică sau siguranța publică. Se consideră că existența unei condamnări pentru săvârșirea cu intenție și cu violență a unei infracțiuni indică un astfel de pericol.

Statele membre pot retrace autorizația de deținere a unei arme de foc dacă oricare dintre condițiile în temeiul cărora a fost acordată nu mai este îndeplinită.

Statele membre nu pot interzice persoanelor rezidente pe teritoriul lor să dețină o armă achiziționată într-un alt stat membru decât dacă interzic achiziționarea aceleiași arme pe teritoriul lor.”

5. La articolul 6 se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre asigură controlul strict, cu excepția cazului armurierilor, al achiziționării, atunci când este permisă, de arme de foc, de piese și de muniție pentru acestea, prin mijloace de comunicare la distanță, în conformitate cu articolul 2 din Directiva 97/7/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță (*).

(*) JO L 144, 4.6.1997, p. 19. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2005/29/CE (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).”

6. La articolul 7 se adaugă următoarele alineate:

„(4) Statele membre pot lua în considerare posibilitatea de a acorda un permis multianual pentru achiziționarea și deținerea tuturor armelor de foc supuse autorizării persoanelor care îndeplinesc condițiile de acordare a autorizației de deținere a unei arme de foc, fără a aduce atingere:

- (a) obligației de a informa autoritățile competente despre transferuri;
- (b) verificării periodice a continuării îndeplinirii condițiilor de către aceste persoane; și
- (c) limitelor maxime de deținere prevăzute de legislația națională.

(5) Statele membre adoptă reglementări pentru a asigura faptul că persoanele care dețin, la 28 iulie 2008, autorizații pentru arme de foc din categoria B în conformitate cu legislația națională, nu trebuie să depună cereri pentru obținerea de autorizații pentru armele de foc din categoriile C sau D pe care le dețin, ca urmare a intrării în vigoare a Directivei 2008/51/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2008 (*). Cu toate acestea, orice transfer ulterior de arme de foc din categoriile C sau D trebuie să se facă cu condiția obținerii sau a deținerii de către cesionar a unei autorizații sau cu condiția ca acestuia să i se permită în mod special să dețină aceste arme de foc în conformitate cu legislația națională.

(*) JO L 179, 8.7.2008, p. 5.”

7. La articolul 11 alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Înainte de data transferului, armurierul comunică autorităților statului membru din care urmează să fie efectuat transferul toate elementele de identificare menționate la alineatul (2) primul paragraf. Autoritățile în cauză efectuează inspecții, acolo unde este cazul la fața locului, pentru a verifica corespondența dintre informațiile comunicate de către armurier și caracteristicile reale ale transferului. Informațiile respective se comunică de către armurier în timp util.”

8. La articolul 12 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la alineatul (1), vânătorii, în cazul armelor de foc din categoriile C și D, și sportivii de tir, în cazul armelor de foc din categoriile B, C și D, pot deține, fără o autorizație prealabilă, una sau mai multe arme de foc în timpul unei călătorii în două sau mai multe state membre în scopul practicării activităților lor, cu condiția să posede pașaportul european pentru arme de foc în care să fie înscrise armele respective și să fie în măsură să dovedească motivul călătoriei, în special prin prezentarea unei invitații sau a altei dovezi privind activitățile de vânatoare sau tir sportiv pe care le desfășoară în statul membru de destinație.

Statele membre nu pot condiționa acceptarea unui pașaport european pentru arme de foc de plata vreunei redevențe sau taxe.”

9. La articolul 13, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În scopul aplicării eficiente a prezentei directive, statele membre procedează la un schimb regulat de informații. În acest scop, Comisia instituie, până la 28 iulie 2009, un grup de contact pentru schimbul de informații în scopul aplicării prezentului articol. Statele membre se informează reciproc și informează Comisia cu privire la autoritățile naționale responsabile de transmiterea și primirea informațiilor și cu privire la îndeplinirea obligațiilor menționate la articolul 11 alineatul (4).”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13a

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (*), având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(*) JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).”

11. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în baza prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, adecvate și descurajante.”

12. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Până la 28 iulie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind situația care rezultă din punerea în aplicare a prezentei directive, însoțit, dacă este cazul, de propuneri.

Până la 28 iulie 2012, Comisia realizează cercetări și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind posibilele avantaje și dezavantaje ale reducerii categoriilor de arme de foc la două (interzise sau autorizate) în vederea unei mai bune funcționări a pieței interne a produselor în cauză, printr-o posibilă simplificare.

Până la 28 iulie 2010, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport care prezintă concluziile unui studiu privind introducerea pe piață a replicilor de arme de foc, pentru a stabili dacă introducerea unor astfel de produse în domeniul de aplicare al prezentei directive este posibilă și oportună.”

13. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea I, prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— orice armă de foc, astfel cum este definită la articolul 1 din prezenta directivă.”;

(b) secțiunea III se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) au fost considerate definitiv impropriei folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc au devenit definitiv nefuncționale și că nu pot fi îndepărtate, înlocuite sau modificate astfel încât arma de foc să poată fi reactivată în vreun fel”;

(ii) după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca măsurile de dezactivare prevăzute la litera (a) să fie verificate de către o autoritate competentă, pentru a se asigura că modificările aduse unei arme de foc o transformă în mod ireversibil într-una nefuncțională. În contextul acestei verificări, statele membre dispun eliberarea unui certificat sau a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc sau aplicarea pe suprafața armei de foc a unui marcaj clar vizibil în acest sens. Comisia adoptă, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13a alineatul (2) din directivă, orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt nefuncționale în mod definitiv.”

Articolul 2

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 28 iulie 2010. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea

trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 21 mai 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARČIČ